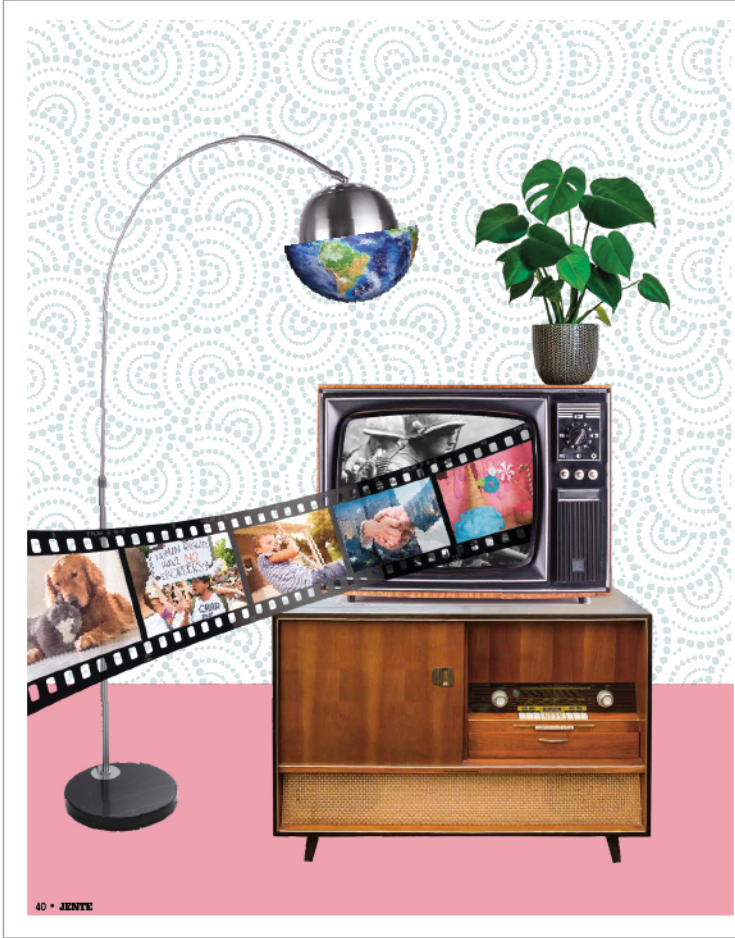

Illustraties voor het magazine Jente

ALS IK DE BAAS
ZOU ZIJN VAN
HET JOURNAAL

Een aanslag, verkiezingen, het vertrek van juf Pien uit groep 6 ... Ruim twee derde van de kinderen komt bijna dagelijks in aanraking met nieuws. Hoe leid je dat als opvoeder in goede banen? "Kinderen willen graag iets kunnen doen."

Tekst Esther van Lunteren Illustratie Essendoo

Als ik de baas zou zijn van het journaal, dan werd meteen het nieuws een heel stuk positiever. De hele wereld werd meteen een beetje leker, want ik negerde alle nergigheid totaal.

het kleinere, lokale nieuws dat zich voor hun neus afspeelt. Daarbij kijken veel scholen vanaf groep 6 het Jeugdjournaal of hebben ze Nieuwsbegrip. En wat dacht je van de krantenrekenen in de supermarkt, of de voorbode in de kerk? Je komt er gewoon niet onderuit."

GOEDE VOORBEREIDING
Dat weet ook Juliette Walma van der Molen. Voordat ze hoogleraar talentontwikkeling en wetenschapeducatie werd aan de universiteit van Twente, deed ze onder meer onderzoek naar het effect van nieuws op kinderen. Daar ontdekte ze dat 65 procent van de kinderen bijna dagelijks in aanraking komt met nieuws. "Die gegevens zijn natuurlijk al wat ouder, maar ik was er destijds verbasd over", vertelt Juliette. "Kinderen volgen blijkbaar veel meer nieuws dan je denkt, dat is met de komst van de sociale media waarschijnlijk niet anders geworden. Het is niet per se slecht. Uiteindelijk willen

MOEDERS HEBBEN HET ZWAAR, ZOU JE DENKEN ALS JE ALLE ARTIKELEN EN ONDERZOEKEN MOET GELOVEN. VROUWEN VINDEN HET LASTIG OM HET GEZINSLEVEN MET EEN BAANTE COMBINEREN, KUNNEN SLECHT 'NEE' ZEGGEN EN VOELEN ZICH VOOR ALLES EN IEDEREEN VERANTWOORDELIJK. OF VINDEN WE HET GEWOON FIJN OM ONS OVERAL MEE TE BEMOEIEN?

Tekst Esther Kijzer Beeld Studio Vrijk

Uit recent onderzoek blijkt dat mannen en vrouwen evenveel vrije tijd hebben, maar dat vrouwen die tijd niet als ontspannen ervaren. Ze denken aan de planning van de week en vragen zich af of hun kinderen het op dat moment naar hun zin hebben. Therapeut en schrijver Carianne Ros is zelf moeder van vier kinderen. Ze herkent het beeld dat de meeste vrouwen de thuisituatie moeilijk kunnen loslaten. "Ik vraag tijdens lezingen die ik voor vrouwen geef wie op dat moment nog niet aan thuis heeft gedacht. Meestal gaan er dan maar een paar handen omhoog."

'Is onze generatie egoïstischer geworden?'

Met bewondering kijk ik naar de tweeling van mijn moeder en schoommoeder, die beiden fulltime thuis waren. Zij hebben een bepaalde overgave die ik zelf niet kan opbrengen. Is onze generatie egoïstischer geworden? Christel denkt van niet. "Ik woon in Amsterdam, en mijn vrienden zijn hogeropgeleiden. We hebben bijna allemaal een eigen carrière, maar we zijn nog steeds vrouw en moeder. We hebben de drive om voor onze kinderen te zorgen en willen dat graag goed doen. Wie zijn alleen minder opgevoed met het idee dat we onszelf moeten opofferen." Werken, en zelfs veel werken, is niet per definitie egoïstisch. "Je kunt fulltime thuis zijn, maar als je vooral met jezelf bezig bent, door bijvoorbeeld je huis dwangmatig schoon te houden, dan wordt niemand daar gelukkig van."

HOGE NORM
Na de geboorte van mijn eerste zoonje dacht ik door te kunnen gaan met alles wat ik deed. Ik ging na mijn verlof drie dagen werken, gaf regelmatig lezingen en had een actief sociaal leven. Mijn huis moest er bovendien uitzien als een

DE OMA VAN JE OMA KAN SLAVEN HEBBEN GEHOUDEN

SLAVERNIJ:
NIET ZO'N VER
VERLEDEN

DE SLAVENHANDEL WORDT EEN VAN DE ZWARTSTE BLADZIJDEN VAN DE NEDERLANDSE GESCHIEDENIS GENOEMD. WEET JIJ EIGENLIJK WAT ER PRECIES GEBEURD IS? WAT VERTEL JE JE KINDEREN EROVER?

Tekst Stelios van den Burg-Poortvliet | Illustratie Studio Vrijk

De Nederlandse slavenhandel duurde van 1621 tot 1863. Lang geleden? Het is maar hoe je het bekijkt. Volgens Britt-Marie van der Duijn – coördinator Educatie bij Nieuw Oet Nationaal Instituut Nederlands Slavenverleden en Erfenis – kan de oma van je oma slavin zijn geweest, of slaven hebben gehouden. "Het is helemaal niet zo'n ver van mijn beddouw", zegt zij. Bovendien: op allerlei manieren zien we vandaag de dag iets terug van dat slavenverleden. Kijk bijvoorbeeld eens naar onze bevolkingsamenstelling. Heb je je weleens afgevraagd hoe het komt dat er zo veel mensen afkomstig uit Suriname en de voormalige Nederlandse Antillen in Nederland wonen, en dat zij bijna allemaal Afrikaanse roots hebben?

'HOE KOMT HET DAT ZIJ BIJNA ALLEMAAL AFRIKAANSE ROOTS HEBBEN?'

HELDHAFTIGE SCHEPEN
Ik denk erover na wanneer ik een tentoonstelling op de basisschool van mijn kinderen bezoek. Welk ding werken ze onder het thema 'Nederland'. Op een vrijdagmiddag

mogen alle ouders de gemaakte knutselwerkjes, markeer-ten en video's bezichtigen. Mijn zoon laat vol trots zijn liplock over de VOC en WIC zien. Prachtige plaatjes van heldhaftige schepen heeft hij uitgeknipt. Er staat ook tekst bij. "Een Nederlands schip revoert voor de kust van West-Afrika een Portugees schip dat op weg is naar Zuid-Amerika", lees ik. "Het scheepsruij blijkt vol te zitten met slaven – Afrikanen die door de Portugezen gevangengenomen zijn." Even draait mijn maag zich om. Wat een afschuwelijke geschiedenis zit hierachter! Tegelijkertijd vraag ik me af: wat weet ik hier eigenlijk van?

BEPERKTE KENNIS

In het boek *God is niet wit: ou slavenverleden*, wat doet we ernes? van Ges Gort en Eva Mabuyke lees ik een mogelijke verklaring voor het feit dat ik maar weinig weet over deze historie. Pas in de jaren negentig van de vorige eeuw werd door de overheid bepaald dat er op scholen aandacht moest zijn voor dit thema. "Dat betekent dat iedereen die vóór die tijd onderwijs heeft genoten, een zeer beperkte kennis heeft opgedaan van het Nederlandse slavenverleden."

Arjen Pleisier – voorheen scriba van de Protestantse Kerk in Nederland en nu predikant in Apeldoorn en docent spiritua-liteit aan de Protestantse Theologische Universiteit – is een

Illustraties voor de cover van het
magazine Jente

Illustraties voor het magazine EVA
(EO)

